

TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS
2006 m. balandžio 27 d. *

Byloje C-27/05

dėl *Finanzgericht Hamburg* (Vokietija) 2005 m. sausio 5 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2005 m. sausio 27 d., pagal EB 234 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Elfering Export GmbH

prieš

Hauptzollamt Hamburg-Jonas,

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas P. Jann, teisėjai K. Schiemann, K. Lenaerts, E. Juhász (pranešėjas) ir E. Levits,

* Proceso kalba: vokiečių.

generalinė advokatė C. Stix-Hackl,
posėdžio sekretorė C. Strömholm, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2006 m. sausio 19 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- *Elfering Export GmbH*, atstovaujamos *Rechtsanwälte O. Wenzlaff* ir *U. Schrömbges*,
- *Hauptzollamt Hamburg-Jonas*, atstovaujamos S. Plenter,
- Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos J. C. Schieferer,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinės advokatės nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 1999 m. balandžio 15 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 800/1999, nustatančio bendrąsias išsamias eksporto grąžinamųjų išmokų sistemos taikymo žemės ūkio produktams taisykles (OL L 102, p. 11, klaidų ištaisymas – OL L 180, 1999, p. 53, toliau – Reglamentas Nr. 800/1999), 5 straipsnio 4 dalies ir 51 straipsnio 2 dalies išaiškinimo.

- 2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant ginčą tarp *Elfering Export GmbH* (toliau – *Elfering Export*) ir *Hauptzollamt Hamburg-Jonas* (Vokietijos muitinės tarnyba, toliau – *Hauptzollamt*) dėl pastarosios paskirtos baudos po to, kai pirmoji pateikė paraišką sumokėti eksporto grąžinamąją išmoką.

Teisinis pagrindas

- 3 Reglamento Nr. 800/1999 ketvirta, dvylikta, šešiasdešimt trečia ir šešiasdešimt ketvirta konstatuojamosios dalys skelbia:

„kadangi pagal šį reglamentą eksporto diena laikoma diena, kai muitinės pareigūnai priima dokumentą, rodantį pareiškėjo norą eksportuoti produktus, už kuriuos jis siekia gauti grąžinamąją eksporto išmoką; kadangi šis dokumentas skirtas atkreipti institucijų, ypač muitinės, dėmesį į tai, kad nagrinėjama operacija vykdoma gavus Bendrijos finansinę pagalbą, todėl jos turi atlikti tinkamus patikrinimus; kadangi priėmus dokumentą produktai perduodami muitinės priežiūrai, kol jie bus iš tikrųjų eksportuoti; kadangi eksportuojamo produkto kiekis, rūšis ir savybės nustatomos pagal dokumento priėmimo dieną;

<...>

kadangi šiame reglamente numatyta tvarka gali būti taikoma tik civilinėje apyvarčioje neribojamiems ir, kai tinka, Bendrijos kilmės produktams; <...>

<...>

kadangi Bendrijos taisyklėse nustatoma, kad grąžinamosios eksporto išmokos skiriamos remiantis tik objektyviais kriterijais, ypač atsižvelgiant į eksportuojamo produkto kiekį, rūšį, savybes ir geografinę paskirties vietą; kadangi, atsižvelgiant į patirtį, reikėtų stiprinti kovos su pažeidimais ir ypač sukčiavimais, žalingais Bendrijos biudžetui, priemones; kadangi tuo tikslu turėtų būti numatyta galimybė susigrąžinti permokėtas sumas ir taikyti sankcijas, skatinančias eksportuotojus laikytis Bendrijos taisyklių;

<...>

kadangi, užtikrinant teisingą grąžinamųjų eksporto išmokų sistemos veikimą, sankcijos turėtų būti taikomos nepaisant subjektyvaus pažeidimų pobūdžio; tačiau kadangi tam tikrais atvejais derėtų atsisakyti sankcijų, ypač jeigu kompetentinga institucija nustato, kad padaryta akivaizdi klaida, o esant blogiems ketinimams būtų taikomos griežtesnės sankcijos; kadangi šios priemonės būtinos ir turėtų būti proporcingos, pakankamai griežtos ir vienodai taikomos visose valstybėse narėse“.

4 To paties reglamento 5 straipsnyje numatyta:

„1. „Eksporto diena“ – tai diena, kai muitinės pareigūnai priima eksporto deklaraciją, kurioje nurodoma, jog bus prašoma grąžinamosios išmokos.

2. Pagal eksporto deklaracijos priėmimo dieną nustatoma:

- a) taikomas grąžinamosios išmokos dydis, jeigu grąžinamoji išmoka nebuvo nustatyta iš anksto;
- b) visi grąžinamosios išmokos dydžio patikslinimai, jeigu grąžinamoji išmoka buvo nustatyta iš anksto;
- c) eksportuojamo produkto kiekis, rūšis ir savybės.

3. Visi kiti veiksmai, kurių teisinės pasekmės yra tokios pat kaip ir priėmus eksporto deklaraciją, laikomi lygiaverčiais šio dokumento priėmimui.

4. Dokumente, kuris naudojamas eksportuojant produktus ar prekes, turi būti nurodyta visa informacija, reikalinga grąžinamajai išmokai apskaičiuoti, būtent:

a) produktams:

- jei reikia, supaprastintas produktų aprašymas, padarytas pagal grąžinamosioms eksporto išmokoms taikomą nomenklatūrą, taip pat grąžinamajai išmokai taikomos nomenklatūros kodas ir, jei būtina apskaičiuoti grąžinamąją išmoką, atitinkamų produktų sudėtis arba šios sudėties nuoroda,

— produktų grynoji masė arba, jeigu taikytina, kiekis, išreikštas matavimo vienetais, kurie bus naudojami apskaičiuojant grąžinamąją išmoką;

b) prekėms turi būti taikomos Reglamento (EB) Nr. 1222/94 nuostatos.

<...>“

5 Šio reglamento 11 straipsnis nustato:

„1. Grąžinamosios išmokos skiriamos tik tiems produktams, kurie, neatsižvelgiant į muitinės nustatytus pakuočių reikalavimus, yra:

— Bendrijos kilmės ir laisvai juda Bendrijos teritorijoje, arba

— laisvai juda Bendrijos teritorijoje, arba

— laisvai juda Bendrijos teritorijoje, šiuo atveju ribojant grąžinamosios išmokos sumą importavimo metu surinkta importo rinkliava.

Įstatymų nuostatos, reglamentuojančios bendrą atitinkamo produkto rinkos organizavimą, nustato produktams taikomas sąlygas atsižvelgiant į pirmą pastraipą.

2. Tais atvejais, kai grąžinamoji išmoka skiriama tik Bendrijos kilmės produktams, eksportuotojas deklaruoja kilmę pagal antros ir trečios pastraipos nuostatas, laikydamasis galiojančių Bendrijos taisyklių.

Skiriant grąžinamąją išmoką, produktai yra laikomi Bendrijos kilmės, jeigu jie visiškai gauti Bendrijos teritorijoje arba jeigu jie paskutinį kartą buvo iš esmės perdirbti arba apdoroti Bendrijos teritorijoje pagal Reglamento (EEB) Nr. 2913/92 23 ar 24 straipsnio nuostatas.

Nepažeidžiant 5 dalies nuostatų, produktams neteikiama grąžinamoji išmoka, jeigu jie gauti iš:

- Bendrijos kilmės medžiagų ir

- žemės ūkio produktams gaminti skirtų medžiagų, kurioms taikomos 1 straipsnyje nurodytos taisyklės, importuotų iš trečiųjų šalių ir iš esmės neperdirbtų Bendrijos teritorijoje.

<...>

4. 2 ir 3 dalyse nurodytos deklaracijos tikrinamos taip pat, kaip ir kita eksporto deklaracijose nurodyta informacija.

<...>“

6 Reglamento Nr. 800/1999 51 straipsnyje įtvirtinta:

„1. Jeigu nustatoma, kad eksportuotojas, siekdamas gauti grąžinamąją eksporto išmoką, paprašė sumos, didesnės nei taikoma išmoka, grąžinamoji išmoka už atitinkamus eksportuotus produktus bus ta, kuri taikoma iš tikrųjų eksportuotiems produktams, tačiau sumažinta:

- a) puse skirtumo tarp prašomos grąžinamosios išmokos ir iš tikrųjų eksportuotiems produktams taikomos grąžinamosios išmokos;
- b) dvigubu skirtumu tarp prašomos grąžinamosios išmokos ir taikomos grąžinamosios išmokos, jei eksportuotojas sąmoningai pateikia melagingą informaciją.

2. Prašoma grąžinamoji išmoka yra laikoma suma, kuri apskaičiuojama remiantis informacija, pateikiama pagal 5 straipsnį ar 26 straipsnio 2 dalį. Jeigu grąžinamoji išmoka priklauso nuo paskirties vietos, prašoma diferencijuota išmokos dalis apskaičiuojama pagal 49 straipsnį, pateikus duomenis apie produktų kiekį, svorį ir paskirties vietą.

3. 1 dalies a punkte nurodyta bauda netaikoma:

- a) tais atvejais, kai atsiranda *force majeure* aplinkybių;
- b) išimtiniais atvejais, kai eksportuotojas, sužinojęs, kad prašoma grąžinamoji išmoka yra per didelė, savo iniciatyva nedelsdamas raštu praneša apie tai kompetentingai institucijai, nebent kompetentinga institucija eksportuotoją jau informavo, kad ji ketina tirti paraišką arba eksportuotojas sužino apie šį ketinimą kitu būdu, arba kompetentinga institucija jau nustatė, kad paprašyta grąžinamoji išmoka buvo neteisinga;
- c) tais atvejais, kai prašant grąžinamosios išmokos padaroma akivaizdi klaida, kurią pripažįsta kompetentingos institucijos;
- d) tais atvejais, kai grąžinamosios išmokos prašoma pagal Reglamento (EB) Nr. 1222/94 nuostatas, ypač pagal jo 3 straipsnio 2 dalį, ir kai ji apskaičiuojama pagal vidutinius kiekius, sunaudotus per nurodytą laikotarpį;
- e) tais atvejais, kai patikslinamas svoris, jeigu svorio skirtumas atsirado dėl svėrimo būdo.

4. Jeigu dėl 1 dalies a ir b punktuose numatyto sumažinimo gaunama neigiama suma, eksportuotojas ją sumoka.

5. Jeigu kompetentingos institucijos nustato, kad prašoma grąžinamoji išmoka yra neteisinga ir kad produktai nebuvo eksportuoti, todėl negalima išmokos sumažinti, eksportuotojas moka baudą, kuri būtų taikoma pagal 1 dalies a arba b punktus, jeigu eksporto operacija būtų įvykusi. Jeigu grąžinamoji išmoka priklauso nuo paskirties vietos, prašoma ir taikoma grąžinamoji išmoka apskaičiuojama pagal mažiausią teigiamą dydį arba, jei jis didesnis, pagal dydį, kuris taikomas nurodytai paskirties vietai, kaip numatyta 24 straipsnio 2 dalyje ar 26 straipsnio 4 dalyje, išskyrus tuos atvejus, kai nustatoma privaloma paskirties vieta.

6. 4 ir 5 dalyse minėti mokėjimai atliekami per 30 dienų nuo tada, kai gaunama paraiška sumokėti nurodytą sumą. Jeigu nesilaikoma šio termino, eksportuotojas moka 52 straipsnio 1 dalyje nustatytus delspinigius už laikotarpį, kuris prasideda po 30 dienų nuo tada, kai gaunama paraiška sumokėti nurodytą sumą, ir baigiasi dieną prieš jos sumokėjimą.

7. Baudos paprastai netaikomos, jeigu prašoma grąžinamoji išmoka didesnė kaip grąžinamoji išmoka, taikoma pagal 4 straipsnio 2 dalį, 18 straipsnio 3 dalį, 35 straipsnio 2 dalį ir (arba) 50 straipsnį.

8. Baudos taikomos nepažeidžiant nuostatų, susijusių su papildomomis baudomis, nustatytomis nacionaliniu lygiu.

9. Valstybės narės gali netaikyti baudos, jeigu ji pagal kiekvieną eksporto deklaraciją yra ne didesnė kaip 60 eurų.

10. Jeigu eksporto arba mokėjimo deklaracijoje nurodytam produktui netaikoma licencija, grąžinamoji išmoka neskiriama ir 1 dalies nuostatos netaikomos.

11. Jeigu grąžinamoji išmoka nustatoma iš anksto, bauda apskaičiuojama pagal grąžinamosios išmokos dydžius, galiojančius tą dieną, kai pateikiama paraiška išduoti licenciją, neatsižvelgiant į tai, kad pagal 4 straipsnio 1 dalį grąžinamoji išmoka nemokama arba kad pagal 4 straipsnio 2 dalį ar 18 straipsnio 3 dalį ji sumažinama. Jei būtina, šie dydžiai patikslinami eksporto arba mokėjimo deklaracijos priėmimo dieną.“

7 1999 m. gegužės 17 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1254/1999 dėl bendro galvijienos rinkos organizavimo (OL L 160, p. 21) 33 straipsnyje nustato:

„<...>

6. Grąžinamosios išmokos suteikiamos tik tai pateikus paraišką ir atitinkamą eksporto licenciją.

<...>

9. Gražinamoji išmoka išmokama pateikus įrodymus, kad:

— produktai yra Bendrijos kilmės,

— produktai yra eksportuoti iš Bendrijos,

<...>.

10. Nepažeidžiant 9 dalies pirmos įtraukos nuostatos, jei 43 straipsnyje nustatyta tvarka leidžianti nukrypti nuostata nenumatyta, iš trečiųjų šalių importuojamiems ir reeksportuojamiems į trečiąsias šalis produktams eksporto gražinamoji išmoka nesuteikiama.

<...>“

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

- 8 2000 m. rugpjūčio 30 d. eksporto deklaracija *Elfering Export* deklaravo *Hauptzollamt Münster – Zollamt Coesfeld* 6 090,50 kg eksportuojamos į Rusiją šaldytos galvijienos, už kurią ji paprašė skirti eksporto gražinamąją išmoką. Eksporto deklaracijoje *Elfering Export* pateikė informaciją, pagal kurią prekės, už kurias prašoma skirti gražinamąją išmoką, yra Vokietijos kilmės.

- 9 *Hauptzollamt* 2001 m. sausio 24 d. sprendimu atsisakė skirti grąžinamąją išmoką, motyvuodama tuo, kad eksportuojamos prekės nebuvo „geros ir tinkamos prekinės kokybės“ Reglamento Nr. 800/1999 21 straipsnio 1 dalies prasme. Iš esmės *Oberfinanzdirektion Hamburg* muitinės kontrolės ir apmokymų įstaiga (Hamburgo regioninė finansų direkcija) nustatė aiškiai matomus spalvos pakitimus ant mėginių, paimtų iš deklaruotų prekių.
- 10 Kitu, 2001 m. kovo 20 d. sprendimu, *Hauptzollamt*, remdamasi Reglamento Nr. 800/1999 51 straipsnio 1 dalies a punktu, paskyrė *Elfering Export* 1 910,41 DEM (Vokietijos markės) baudą motyvuodama tuo, kad ši bendrovė paprašė didesnės nei taikoma išmokos.
- 11 Nepatenkinus skundo, *Elfering Export* 2003 m. kovo 13 d. pateikė teismui ieškinį, kuriuo prašoma įpareigoti *Hauptzollamt* jai paskirti išmoką ir panaikinti 2001 m. kovo 20 d. sprendimą, kuriuo jai buvo paskirta bauda.
- 12 Proceso metu *Hauptzollamt* teigė, kad tai, jog *Elfering Export* neįrodė prekių, už kurias ji prašė skirti eksporto grąžinamąją išmoką, Bendrijos kilmės, taip pat buvo kliūtis patenkinti šią paraišką. Šiomis aplinkybėmis prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas 2004 m. gruodžio 20 d. sprendimu paskelbė apie šios bylos išskyrimą.
- 13 Pirmojoje byloje ieškinys, kuriuo reikalaujama įpareigoti *Hauptzollamt* skirti eksporto grąžinamąsias išmokas, buvo atmestas. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas 2004 m. gruodžio 20 d. sprendimu nusprendė, kad nors tai, kad aiškiai matomi spalvos pakitimai ant mėginių, paimtų iš deklaruotų

prekių, nėra kliūtis prašyti skirti grąžinamąją išmoką, nes šiuo atveju tai nepaneigia fakto, kad aptariamoms prekėms buvo „geros ir tinkamos prekinės kokybės“, tačiau ieškinys turi būti atmestas, kadangi *Elfering Export* neįrodė, kad produktai, kuriuos ji eksportavo, buvo Bendrijos kilmės.

- 14 Dėl antrosios, su bauda susijusios bylos, kurią dar nagrinėja prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, *Elfering Export* reikalauja panaikinti minėtą sprendimą, kuriuo paskirta bauda, o *Hauptzollamt* reikalauja ieškinį atmesti.
- 15 Manydamas, kad ginčui išspręsti reikia išaiškinti Bendrijos teisę, *Finanzgericht Hamburg* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui toki klausimą:

„Ar eksporto deklaracijoje pateiktas paaiškinimas dėl Bendrijos kilmės produkto, už kurį prašoma eksporto grąžinamosios išmokos, yra privaloma pateikti informacija, už kurios nepateikimą gali būti skiriamos sankcijos pagal Reglamento (EEB) Nr. 800/1999 51 straipsnio 2 dalį kartu su 5 straipsnio 4 dalimi?“

Dėl prejudicinio klausimo

- 16 Iš Reglamento Nr. 800/1999 11 straipsnio ir Reglamento Nr. 1254/1999 33 straipsnio 9 dalies išplaukia, kad galvijienos sektoriuje Bendrijos kilmė yra materialinė eksporto grąžinamųjų išmokų sąlyga.

- 17 Ši išvada taip pat darytina ir remiantis sistemine Reglamento Nr. 800/1999 analize, kadangi jo 11 straipsnis yra šio reglamento II antraštinės dalies 1 skyriuje, kuris pavadintas „Teisė gauti grąžinamąją išmoką“. Šiame skyriuje yra numatytos materialinės teisės gauti grąžinamąją išmoką sąlygos.
- 18 Norint įvykdyti šią materialią sąlygą, reikia deklaruoti ir įrodyti, kad produktai yra Bendrijos kilmės. Pagal Reglamento Nr. 1254/1999 33 straipsnio 9 dalį grąžinamoji išmoka išmokama pateikus įrodymus, kad produktai yra Bendrijos kilmės. Kaip jau yra konstatavęs Teisingumo Teismas, aiškindamas 1968 m. birželio 27 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 805/68 dėl bendro rinkos galvijienos sektoriuje organizavimo (OL L 148, p. 24) su paskutiniais pakeitimais, padarytais 1998 m. liepos 20 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1633/98 (OL L 210, p. 17), 13 straipsnį, nėra jokių abejonių, kad tai įrodyti privalo eksportuotojas (be kita ko, žr. 2005 m. gruodžio 1 d. Sprendimo *Fleisch-Winter*, C-309/04, Rink. p. I-10349, 26 punktą). Šis išaiškinimas galioja ir taikant Reglamentą Nr. 1254/1999, kuris, remiantis jo trisdešimt aštunta konstatuojamąja dalimi ir jos 49 straipsniu, konsoliduoja ir panaikina Reglamentą Nr. 805/68 su pakeitimais.
- 19 Tai, kad nacionalinė administracija, remdamasi Reglamento Nr. 800/1999 11 straipsnio 4 dalimi, tikrina eksporto deklaracijas, neatleidžia eksportuotojo nuo pareigos įrodyti, kad produktai yra Bendrijos kilmės. Priešingai, būtent šia procedūra iš esmės pabrėžiamas būtinumas pareikalauti iš eksportuotojo pateikti tokius įrodymus.
- 20 Kadangi eksportuotojo pareiga įrodyti, kad produktai yra Bendrijos kilmės, yra aiški ir vienareikšmiška, belieka nustatyti, ar tokios pareigos nevykdymas užtraukia baudą, numatytą Reglamento Nr. 800/1999 51 straipsnyje.

- 21 Yra akivaizdu, kad *Elfering Export* nurodė, jog produktai, dėl kurių prašoma skirti grąžinamąją išmoką, buvo Vokietijos kilmės ir kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas atskiru sprendimu jau konstatavo, jog *Elfering Export* neįrodė, kad aptariamais produktais kilę iš šios valstybės narės ar yra Bendrijos kilmės.
- 22 Pagal Reglamento Nr. 800/1999 51 straipsnio 1 dalį, eksportuotojui paskiriama bauda, jei jis „paprašo sumos, didesnės nei taikoma išmoka“. Remiantis šio straipsnio 2 dalimi, „prašoma grąžinamoji išmoka yra laikoma suma, kuri apskaičiuojama remiantis informacija, pateikiama pagal 5 straipsnį ar 26 straipsnio 2 dalį.“
- 23 Vienas pagrindinių *Elfering Export* argumentų yra tas, kad Reglamento Nr. 800/1999 51 straipsnio 2 dalis nukreipia tik į šio reglamento 5 straipsnį, nes 26 straipsnis pagrindinėje byloje nėra svarbus, o ne į 11 straipsnį, kuris numato paraiškos skirti grąžinamąją išmoką sąlygą – pareigą nurodyti prekės kilmę. Ji pritaria teiginiui, kad tik dėl netikslumų, nurodytų minėto reglamento 5 straipsnio 4 dalies a punkte arba bet kuriuo atveju tik dėl informacijos apie produkto fizines savybes netikslumų, o ne dėl klaidingos informacijos apie prekės kilmę gali būti skiriama bauda.
- 24 Šiuo teiginiu negalima vadovautis.
- 25 Pirmiausia kartu su prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismu ir Europos Bendrijų Komisija reikia konstatuoti, kad informacijos, nurodytos Reglamento Nr. 800/1999 5 straipsnio 4 dalies a punkte, sąrašas nėra baigtinis. Tai Teisingumo Teismas jau konstatavo aiškindamas 1987 m. lapkričio 27 d.

Komisijos reglamentą (EEB) Nr. 3665/87, nustatantį bendrąsias išsamias eksporto grąžinamųjų išmokų sistemos taikymo žemės ūkio produktams taisykles (OL L 351, p. 1). Šis išaiškinimas galioja ir taikant Reglamentą Nr. 800/1999, kuris pakeitė ir panaikino Reglamentą Nr. 3665/87 (žr. minėto sprendimo *Fleisch-Winter* 29 punktą).

- 26 Reglamento Nr. 800/1999 5 straipsnio 4 dalies a punkte reikalaujama, kad eksportuotojas pateiktų visą būtiną informaciją, reikalingą grąžinamajai išmokai apskaičiuoti, o žodis „būtent“ reiškia, kad Bendrijos teisės aktų leidėjas aiškiai įvardija tik tam tikrą informaciją. Frazė „visą informaciją“ neturi būti apribojama fizinėmis prekės savybėmis, bet turi apimti visą informaciją, susijusią su eksporto grąžinamosios išmokos skyrimo sąlygomis.
- 27 Kaip teisingai nurodė Komisija, šioje nuostatoje nurodyta informacija reikalinga ne vien norint matematiškai apskaičiuoti tikslią išmokos sumą, bet daugiau, ir visų pirma skirta nustatyti, ar apskritai egzistuoja teisė į šią išmoką. Taigi Reglamento Nr. 800/1999 51 straipsnio 1 dalis, pagal kurią bauda skiriama, jei „eksportuotojas paprašė sumos, didesnės nei taikoma išmoka“, turi būti aiškinama taip, kad eksportuotojas laikomas paprašiusiu sumos, didesnės nei taikoma išmoka, ne vien tik tuo atveju, kai nepriklausanti mokėti suma nustatoma remiantis jo pateikta informacija, bet taip pat ir tuo atveju, kai paaiškėja, kad jis neturi teisės į grąžinamąją išmoką, t. y. grąžinamosios išmokos suma yra lygi nuliui.
- 28 Be to, pabrėžtina, kad, remiantis Reglamento Nr. 800/1999 11 straipsnio 4 dalimi, šio straipsnio 2 ir 3 dalyse nurodytos deklaracijos, būtent deklaracijos dėl (produkto) Bendrijos kilmės, tikrinamos taip pat, kaip ir kita eksporto deklaracijose nurodyta informacija. Ši nuostata patvirtina, kad deklaracijai dėl (produkto) Bendrijos kilmės taikomas tas pats teisinis režimas kaip joje nurodytai informacijai ir kad todėl

neįvykdžius pareigos pateikti informaciją apie aptariamo produkto Bendrijos kilmę taikomos tos pačios baudų skyrimo taisyklės kaip ir neįvykdžius šios pareigos pateikti informaciją, nurodytą šio reglamento 5 straipsnio 4 dalyje.

- 29 *Elfering Export* klaidingai remiasi Reglamento Nr. 800/1999 21 straipsnyje nurodytu reikalavimu, kad produktas turi būti „geros ir tinkamos prekinės kokybės“, teigdama, kad jo nesilaikant bauda irgi neskiriama. Iš tiesų šis reikalavimas, kaip ir reikalavimas įrodyti, kad produktas yra Bendrijos kilmės, Reglamento Nr. 800/1999 sistemoje turi tą pačią rolę, ir jų nesilaikant iš esmės atsiranda tos pačios pasekmės tiek teisės gauti grąžinamąją išmoką, tiek ir baudos skyrimo atžvilgiu.
- 30 Minėtame sprendime *Fleisch-Winter* Teisingumo Teismas jau kartu išnagrinėjo teisės gauti grąžinamąją išmoką ir baudos skyrimo, susijusio su (produkto) „tinkamos ir geros prekinės kokybės“ reikalavimu, klausimus ir padarė išvadą, kuri vienodai taikytina abiem klausimams. Nors šiame sprendime Teisingumo Teismo nebuvo prašoma nuspręsti dėl konkrečios teisės gauti grąžinamąją išmoką arba paskirtos sankcijos pagrįstumo, ši sprendimą reikia aiškinti taip, kad jei eksportuotojas neturi teisės gauti grąžinamąją išmoką dėl to, kad nesilaikė reikalavimo, jog produktas būtų „geros ir tinkamos prekinės kokybės“, jam skiriama bauda, išskyrus atvejus, kai Bendrijos teisės aktai numato atleidimo nuo baudos pagrindus.
- 31 Galiausiai, norint įvertinti aptariamų nuostatų apimtį, esminę reikšmę turi Reglamento Nr. 800/1999 tikslas. Pagal šio reglamento šešiasdešimt trečią konstatuojamąją dalį, minėtų nuostatų tikslas yra kovoti su pažeidimais ir ypač sukčiavimais, žalingais Bendrijos biudžetui, o sankcijų taikymu siekiama skatinti eksportuotojus laikytis Bendrijos taisyklių.

- 32 Reikia pažymėti, kad taisyklių, susijusių su bauda, tikslas yra priversti laikytis apskritai „Bendrijos teisės akto“, o ne vien tik vienos jo dalies ar specifinės jo nuostatos.
- 33 Baudos, kurios turi būti skiriamos už nekaltus arba tyčinius eksportuotojo veiksmus, yra bendrai apibrėžiamos Reglamento Nr. 800/1999 51 straipsnio 1 dalyje. Tai rodo, kad teiginiu, jog eksportuotojo padaryti Bendrijos teisės reikalavimų pažeidimai, aiškiai nenumatyti Reglamento Nr. 800/1999 5 straipsnio 4 dalies a punkte, bet išplaukiantys iš šio reglamento 11 straipsnio (Bendrijos kilmės nebuvimas) arba 21 straipsnio (geros ir tinkamos prekinės produkto kokybės nebuvimas), lemia šio reglamento 51 straipsnio taikymą, negalima vadovautis, nes rezultatas būtų tas, kad eksportuotojas išvengtų baudos net ir tuomet, kai jo veiksmai būtų tyčiniai.
- 34 Esant tokioms aplinkybėms teiginys, kad tik už netikslios informacijos, aiškiai nurodytos Reglamento Nr. 800/1999 5 straipsnio 4 dalies a punkte, pateikimą skiriama bauda, o materialių sąlygų, numatytų šio reglamento II antraštinės dalies 1 skyriuje, nesilaikymas nesukelia tokių pasekmių, prieštarautų šio reglamento tikslams ir stipriai pakenktų bendrosios žemės ūkio politikos įgyvendinimo efektyvumui. Remiantis šiuo teiginiu, pagal Bendrijos teisę nebūtų baudžiami ne tik pažeidimai, bet ir sukčiavimai.
- 35 Remiantis tuo, kas išdėstyta, į pateiktą klausimą reikia atsakyti taip, kad eksporto deklaracijoje pateiktas paaiškinimas dėl Bendrijos kilmės produkto, už kurį prašoma eksporto grąžinamosios išmokos, yra privaloma pateikti informacija, už kurios nepateikimą gali būti skiriamos sankcijos pagal Reglamento (EEB) Nr. 800/1999 51 straipsnio 2 dalį kartu su 5 straipsnio 4 dalimi.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- ³⁶ Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti pastarasis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

Eksporto deklaracijoje pateiktas pareiškimas apie tai, kad produktas, už kurį prašoma eksporto grąžinamosios išmokos, yra Bendrijos kilmės, yra privaloma pateikti informacija, už kurios nepateikimą gali būti skiriamos sankcijos pagal 1999 m. balandžio 15 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 800/1999, nustatančio bendrąsias išsamias eksporto grąžinamųjų išmokų sistemos taikymo žemės ūkio produktams taisykles, 51 straipsnio 2 dalį kartu su 5 straipsnio 4 dalimi.

Parašai.